

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 371/2019
16.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела ометање правде у помагању из члана 336б став 2. у вези члана 35. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Алишића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.703/18 од 10.10.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/18 од 31.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.703/18 од 10.10.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/18 од 31.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр.703/18 од 10.10.2018. године, окривљени ББ и окривљена АА, оглашени су кривим због извршења кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. КЗ, које је окривљена АА извршила у помагању, у вези са чланом 35. КЗ, па је окривљеном ББ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности и одређено да уколико је не плати, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, док је окривљеној АА, изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности не изврши ново кривично дело и осуђена је на новчану казну од 30.000,00 динара, коју је обавезана да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико је не плати суд

ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом на основу одредаба члана 264. у вези члана 261. и 262. ЗКП, окривљени ББ и АА, обавезани су да у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења плате трошкове кривичног поступка у износу од по 10.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/18 од 31.01.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених ББ и АА и пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.703/18 од 10.10.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Алишић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и донесе пресуду којом се окривљена ослобађа или да побијане пресуде укине у целости и врати на поновно суђење првостепеном суду.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи да се у радњама окривљене не стичу битни елементи кривичног дела за које је у овом кривичном поступку оглашена кривом, јер је помагање као облик саучесништва, могућ само у тренутку када окривљени, у односу на кога се помагање врши, није отпочео са предузимањем радњи извршења кривичног дела или у време када је са радњом извршења почео, али исту још увек није окончао, па се сходно томе, обраћање окривљене АА оштећеном, након што је окривљени ББ изнео своје претње према оштећеном, не може правно квалификовати као помагање у смислу члана 35. КЗ.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је захтев изјавио бранилац окривљене АА, произлази да су окривљени ББ и окривљена АА у два наврата у време и на месту ближе описано у изреци те пресуде, способни да схвате значај свога дела, да управљају својим поступцима, свесни свога дела, његове забрањености и хтели његово извршење, извршили кривична дела за која су оглашени кривим, и то, окривљени ББ, претњом ометао оштећеног адвоката ВВ у

вршењу адвокатске службе, тако што је дошао у адвокатску канцеларију оштећеног, покушао да утиче на оштећеног да обустави извршне поступке у својству пуномоћник извршних поверилаца, ближе наведених у изреци те пресуде рекавши му да ће „летети главе ако се извршни поступак не обустави“, а окривљена АА, му је с умишљајем помогла тако што је оштећеном рекла „да се то неће тако завршити и да ће видети када тати дође жута минута.“

По налажењу Врховног касационог суда окривљени ББ, је на начин описан у изреци првостепене пресуде, претио у кривично правном смислу оштећеном адвокату ВВ, који је у конкретном предмету поступао као пуномоћник и та претња је била усмерена на ометање оштећеног у адвокатској служби на начин да он обустави поступак извршења на некретнинама, и до ометања правде је дошло већ самим тим што је покушао да на оштећеног утиче у том правцу. Речи окривљене АА описане у изреци првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев, не представљају радњу извршења кривичног дела ометање правде, пошто она није претила оштећеном, али представљају радњу психичког помагања, да би се допринело извршењу кривичног дела од стране окривљеног ББ, јер је она својим речима - да ће оштећени видети када тати дође жута минута, указивала на озбиљност опасности по оштећеног од претње коју је изговорио окривљени ББ. Радње окривљене АА представљају подршку у остваривању забрањене последице и утицај на оштећеног на који начин је ометала оштећеног у обављању своје адвокатске службе, а како су радње окривљене предузете истовремено када и претња првоокривљеног ББ, окривљена АА није учврстила вољу првоокривљеног за извршење кривичног дела, али је подупирала извршење кривичног дела и настајање последице кривичног дела, а то је утицај на оштећеног да претњу првоокривљеног озбиљно схвати, због чега је оштећени ометен у обављању своје адвокатске службе, јер је претња изговорена од стране првоокривљеног била претња по његов живот.

Из напред наведених разлога, будући да је окривљена АА, допринела извршењу кривичног дела и да је умишљај окривљене обухватио поред чињенице да својим радњама доприноси остварењу кривичног дела учињеног од стране окривљеног АА, и све битне елементе кривичног дела у чијем извршењу је помагала, у радњама окривљене АА, стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. у вези члана 35. КЗ, док су супротни наводи и захтев за заштиту законитости браниоца окривљене од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

